

**ICCRS
International Catholic
Charismatic Renewal
Service**

**Slujirea
Reînnoirii Carismatice
Catolice Internaționale**

BULETIN ICCRS

Anul XXXIII, nr.1

ianuarie- februarie 2007

În acest număr:

Reflecțiile unui pionier

Vizita ICCRS în America Latină...

Sub-comitetul ICCRS pentru Asia-Oceania...

BD : Ai pierdut iubirea de la început

Formarea Liderilor - un supliment al ICCRS

40 de ani: RC, curaj!

Efes: Ai pierdut prima iubire

Ce spune Duhul azi către RCC? Ascultând continentele: America de Nord

Întrebări către ICCRS

Ce face Domnul pentru și prin RCC

Reflecțiile unui pionier
de Patti Mansfield

“Vreau un miracol!” Acestea erau cuvintele pe care le-am prins în pioaneze pe un panou pe 18 februarie 1967, în timpul week-endului de la Duquesne. Prea puțin mi-am putut imagina că miracolul pe care îl va da Domnul va implica o mișcare la nivel global a Duhului Sfânt, ce include astăzi peste 119 milioane de catolici.

“Oricând intervine Duhul Sfânt, El îi lasă pe oameni muți de uimire. El creează evenimente de o nouitate uimitoare. El schimbă în mod radical persoanele și istoria” – Cuvintele Papei Ioan Paul al II-lea, la Veghea de Rusalii, 1998. Suntem martorii faptului că Duhul a intervenit! Da, suntem uimiți! Iar El este pe cale de a reînnoi nu numai pe noi, dar și fața întregului pământ!

De-a lungul acestor 40 de ani, iată întrebările care mi s-au pus cel mai frecvent:

“De ce Dumnezeu ar vrea să înceapă așa o lucrare importantă a Duhului Său cu un grup de oameni atât de puțin importanți?”

Este în stilul Lui! Nu-i așa că e minunat că Dumnezeu nostru este atât de umil încât se asociază cu “cei mici”: păstori, dulgheri, pescari... În cazul nostru, cei care au primit o vizită extraordinară a Duhului Sfânt au fost niște studenți obișnuiți de la universitate. Cred că Domnul a vrut să scoată cât mai clar în evidență că Reînnoirea Carismatică este ideea Lui, inițiativa Lui, lucrarea Lui. A fost – și este încă – har în stare pură: un dar nemeritat, necâștigat!

CONCLUZIE: Lăsați-l pe Dumnezeu să fie Dumnezeu! Rugați-vă, căutați-l, apoi așteptați de la El să acționeze. O altă lecție ar putea fi că Domnul vrea să mobilizeze tinerii și laicii pentru Noua Evanghelizare ce se desfășoară încă. Investiți în tineri și rugați-l pe Domnul să trimită o nouă suflare a Duhului asupra lor.

„Ce stă în inima Reînnoirii Carismatice?”

Botezul în Duhul Sfânt! Rezumatul experienței mele cu botezul în Duhul Sfânt se găsește în *Romani 5.5*: „Iubirea lui Dumnezeu a fost revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat”. Acum milioane de oameni îl cunosc pe Tatăl drept „Abba”, un „Tătic” drag. „Isus e Domnul”, nu e doar o expresie din Biblie. Este viață, și încă viață din abundență. A-L cunoaște pe Isus ca pe un Mântuitor, Stăpân, Prieten, Iubit, DOMN viu – toate acestea sunt cu puțință datorită Botezului în Duhul Sfânt. Duhul Sfânt nu mai este a Treia Persoana din Sfânta Treime, adesea ignorată, ci Acela pe care îl invocăm printr-un continuu „vino, Duhule Sfânt!” în fiecare împrejurare din viața și munca noastră.

CONCLUZIE: Faceți tot ce puteți pentru a-i conduce pe oameni spre Botezul în Duhul Sfânt. Este un har pentru întreaga Biserică. Prietenii mei din Brazilia, unde există 12 milioane de persoane care au primit botezul în Duh, și-au stabilit ca obiectiv să atingă încă 20 de milioane prin acest har în anul Jubiliar - 2007. Amintiți-vă ce a făcut Botezul în Duh pentru voi. Dați mereu mărturie. Organizați Seminare de Viață Nouă în Duhul Sfânt, zile de reculegere ale Reînnoirii. Voi, parohilor, încurajați-i pe tinerii voștri să primească prin Sacramentul Mirului haruri carismatice și sfințitoare. Adunați-vă congregația pentru a-și reînnoi Mirul, exact așa cum ne reînnoim și promisiunile de la Botez. La Veghea de Rusalii, în 2006, Papa Benedict al XVI-lea a condus o ceremonie de reînnoire a Sacramentului Mirului împreună cu 400 000 de mii de membri ai noilor comunități și mișcări ecleziale. A fost exact același imbold de a „reînnoi Mirul” care ne-a condus pe noi la Botezul în Duh, în acel week-end de la Duquesne.

„După ce ai asistat la începutul acestei mișcări, cum te simți să vezi ce amploare a căpătat aceasta în prezent? Cum te simți după ce i te-ai adresat Papei Benedict al XVI-lea, anul trecut, la Veghea de Rusalii, ca purtătoare de cuvânt a tuturor mișcărilor carismatice?”

Într-o mică măsură simt cam cum a simțit Sf. Fecioară. Ce poate face un singur „Da”! Când Maria i-a spus „Da-ul” ei lui Dumnezeu, nu și-a putut imagina urmările detaliate ale acestui consimțământ – acele mistere - de bucurie, de lumină, de durere, de glorie – care o așteptau. Abandonarea Mariei a schimbat cursul istoriei umane și acum toate generațiile o numesc

binecuvântată. „Da”-ul tău și „Da”-ul meu sunt la fel. Descătușează un lanț de evenimente în viețile altora, ale căror convertiri sunt legate de a noastră. Este într-adevăr un mister minunat. Nu vă pot spune câți oameni din întreaga lume se simt legați de mine doar pentru că i-am spus „Da” lui Dumnezeu la week-endul de la Duquesne, când eram o tânără de 20 de ani.

CONCLUZIE: Asumați-vă locul! Fiți precum Maria în deschiderea ei radicală față de planul lui Dumnezeu. Amintiți-vă: „Noi suntem opera Lui, creați în Cristos Isus în vederea faptelor bune pe care le-a pregătit Dumnezeu de mai înainte ca să trăim în ele” (*Efes 2.10*). Acest pasaj a devenit viu pentru mine atunci când am stat în fața Sf. Părinte anul trecut în iunie, conștientă de nimicnicia mea, dar încrezătoare (până la „îndrăzneală”, așa cum îi plăcea Sf Tereza să spună”), încrezătoare în puterea Duhului lui Dumnezeu. Cine știe ce surprize are Duhul Sfânt pregătite pentru voi!

„Iar celui ce poate să facă toate mai presus de cât putem noi să cerem sau să gândim, prin puterea cu care lucrează în noi, Lui să-i fie glorie în Biserică și în Cristos Isus, în toate generațiile din vecii vecilor”. Amin! (*Efes 3.20*)

Vizita ICCRS în America Latină, în octombrie/noiembrie 2006

de Oreste Pesare

Pentru ICCRS, 2006 a fost un an plin de haruri! Cea mai recentă experiență pe care aș vrea să o împărtășesc cu voi este vizita oficială a ICCRS către Reînnoirea Carismatică Catolică din America Latină. Rugăciunile și sprijinul vostru fidel sunt ceea ce fac posibilă continuarea misiunii noastre, și trebuie să știți că Domnul ne aude! După această călătorie pot să dau cu adevărat mărturie că RCC este foarte plină de viață în America Latină!

În noiembrie, o delegație ICCRS (Allan Panozza – Președinte, Episcop Joe Grech – Membru al Consiliului și Oreste Pesare – Director) au luat avionul spre Santiago, Chile, ca să participe la ultima zi a CONNCLAT (Consejo Carismatico Catolico Latinoamericano). CONNCLAT este o organizație alcătuită din președinți și consilieri spirituali ai celor 24 de consilii de limbă spaniolă și portugheză din America. Președintele actual este dl Michel Mendoza din Mexic. Această întâlnire dintre ICCRS și CONNCLAT a fost un punct strategic în planul lui Dumnezeu de a reinnoi cele două Americi, care găzduiesc 65% din RCC la nivel global.

Printre alte teme abordate, ICCRS le-a comunicat oficial liderilor prezenți că la următoarea întâlnire a Consiliului ICCRS (aprilie 2007) un nou consilier va fi ales pentru a reprezenta ICCRS în zona lingvistică spaniolă a Americii de Nord, Centrale și a Caraibelor. Aleluia! Președintele nostru, Allan, a fost nevoit să se întoarcă în Australia imediat după întâlnirea cu CONNCLAT, din cauza unor probleme de sănătate.

Episcopul Joe și cu mine am participat, apoi, la primele două zile a întâlnirii generale a liderilor latino-americani, ECCLA (Encuentro Catolico Carismatico Latinoamericano), care a urmat imediat după întâlnirea cu CONNCLAT, tot în Chile. Aproximativ 600 persoane au participat la această celebrare minunată. La un anumit moment toată adunarea s-a rugat pentru membrii CONNCLAT și ICCRS laolaltă – a fost un moment foarte puternic de rugăciune și unitate!

Aceste două întâlniri au fost doar primul pas dintr-o călătorie foarte lungă care m-a purtat pe cinci continente diferite într-o singură lună! După ECCLA, am fost în Jacksonville pentru o altă întâlnire (la care mă voi referi mai târziu) și, apoi, m-am reîntâlnit cu Episcopul Joe din nou, în Brazilia, pentru a participa la întrunirea Consiliului și, ulterior, la Conferința Internațională a Fraternității Catolice. Fraternitatea Catolică este o organizație de drept pontifical care adună

laolaltă multe din cele mai importante comunități carismatice noi, din cele cinci continente. Locația pentru această întâlnire atât de importantă a fost oferită de Comunitatea Cançao Nova, în Cachoeira Paulista, foarte apropiată de Sanctuarul Sf. Fecioare de la Aparecida, din regiunea Sao Paulo.

A fost o experiență cu adevărat minunată. Mii de oameni s-au reunit pentru un unic scop comun, dând mărturie despre vitalitatea comunităților din Reinnoirea Carismatică. În același timp, aproximativ 40 de Episcopi, toți prieteni ai acestor comunități, s-au întâlnit pentru prima dată. Aceasta a fost o experiență minunată pentru toți. Arhiepiscopul Stanislav Rylko, președinte al Consiliului Pontifical pentru Laici, a fost prezent printre Episcopi.

Episcopul Joe s-a întors în Australia după întâlnirea noastră din Brazilia și am continuat cu următoarea etapă a călătoriei: Peru. Am petrecut un minunat week-end de formare în Lima, alături de 5000 de lideri ai RCC din Peru. La această zi de reculegere am predicat alături de Pr. John Mario Montoya, un preot din ordinul Sf. Ioan Eudes, care face parte din comunitatea *El Minuto de Dios* din Columbia, de care mă leagă o lungă, frumoasă și binecuvântată prietenie. Timpul petrecut în Lima cu liderii naționali ai acestei țări superbe a fost o experiență minunată de prietenie și de har al Domnului.

După week-end-ul din Lima, m-am întors în Brazilia pentru a petrece alte două zile minunate într-o comunitate carismatică din Sao Paulo, înainte de a merge în Argentina pentru un week-end de reculegere cu aproximativ 1000 de membri ai RCC din Buenos Aires. Am fost foarte încântat să predic la această reculegere alături de Pr. Dario Betancourt, un bun prieten al meu și un predicator foarte cunoscut în RCC. Mesajul Domnului a fost foarte puternic. Aleluia! Am fost foarte profund atins de primirea călduroasă cu care am fost întâmpinat în Argentina.

În timpul călătoriilor mele am primit binecuvântarea de a mă întâlni cu Cardinalul Juan Luis Cipriani Thorne, Arhiepiscop de Lima, și Cardinalul Jorge Mario Bergoglio, Arhiepiscop de Buenos Aires. Am discutat cu ei cu privire la multe aspecte ale RCC, atât la nivelul Americii Latine, cât și la nivel global.

În cele din urmă, voi menționa cele trei zile petrecute de mine în Jacksonville, Florida, unde i-am vizitat pe Francis și Judith MacNutt la sediul organizației lor *Christian Healing Ministries (CHM)*. ICCRS și CHM organizează o Școală de Vindecare pentru Lideri în aprilie – mai 2007. Suntem siguri că această școală va fi un instrument puternic și eficace pentru persoanele care doresc să acționeze, să slujească în mod corect în această arie atât de delicată a slujirii din cadrul RCC. Ne așteptăm ca multe persoane din toate colțurile lumii să participe la acest eveniment.

Dacă ar trebui să rezum într-o singură propoziție tot ce am împărtășit cu voi, aș spune cu cea mai fermă convingere că Domnul face lucruri mari în RCC și în ICCRS! Provocările celui de-al treilea mileniu sunt foarte multe și de aceea avem nevoie de voi, cei care citiți acest articol: avem nevoie de rugăciunea voastră și de sprijinul vostru pentru a promova activitățile și Buletinul ICCRS, și avem nevoie în continuare de sprijinul vostru financiar pentru a ne ajuta să continuăm această slujire importantă pentru RCC și pentru întreaga Biserică. Avem nevoie de voi, Isus are nevoie de voi, și vă invită să fiți colaboratori în împlinirea misiunilor ICCRS!

ICCRS oferă o oportunitate pentru formare

Al II-lea Institut Internațional pentru Formarea Responsabililor

În ultimii ani ai vieții sale, Papa Ioan al II-lea, recunoscând contribuția pe care RCC ar putea să o aibă în cadrul întregii Biserici, i-a îndemnat pe membrii acestei mișcări să-și sporească eforturile de formare în cadrul Reînnoirii. Răspunzând la această chemare, ICCRS a deschis primul Institut Internațional de Formare a Responsabililor, în iunie 2005. După toate informațiile, Institutul a fost un succes imens, deservind cca. 50 de studenți, din peste 15 de țări.

ICCRS va oferi programul celui de-al II-lea Institut de Formare pentru Responsabili, planificat între 3-22 iunie 2007, la Roma. Cursurile vor include studii despre Scriptură, ecleziastice, despre Fecioara Maria, despre Duhul Sfânt, despre Kerygmă și RCC. În plus, mare parte din timp va fi folosită pentru învățături practice și ateliere, despre diverse aspecte ale slujirii în cadrul RCC. Studenții vor primi multe sfaturi și experiențe practice despre “cum se face”, pe care le pot lua acasă cu ei. Va fi timp și pentru rugăciune, pentru liturghie, pentru adorație Euharistică și slujiri. La Institut va fi un preot “full-time” care va sluji drept capelan. O echipă internațională de profesori va sluji timp de trei săptămâni, iar Jim Murphy, consilier ICCRS, va sluji ca Director al Institutului. Pe lângă ce s-a oferit deja, Institutul va face diverse excursii vizitând atât diversele Birouri ale Vaticanului, cât și locurile istorice importante din Roma. În acest fel, studenții Institutului vor avea un contact direct cu Biserica din zilele noastre și vor înțelege rădăcinile istorice și culturale de la începuturile acesteia.

Fă-ți rezervare acum! Sună la ICCRS la tel:

(+39) 06 69887538 sau trimite-ți un email la formation@iccrs.org

Locurile sunt limitate!

Subcomitetul ICCRS pentru Asia-Oceania (ISAO)

Responsabilii Reînnoirii Carismatice Catolice din Asia-Oceania s-au adunat împreună pentru o rugăciune comună, pentru împărtășire, discernământ și planificare, în Singapore, între 9-12 decembrie 2006, sub auspiciile Slujirii Reînnoirii Carismatice Catolice Internaționale (ICCRS), Roma. 42 de responsabili din Orientul Mijlociu, Asia de Sud, de Sud-Est, din Asia de Est și din Oceania, incluzându-l pe Dl. Allan Panozza, Președintele ICCRS, au participat la întrunire. Bazându-se pe împărtășire în timpul adunării, s-a decis înființarea subcomitetului pentru Asia-Oceania (ISAO) pentru o perioadă de trei ani. În anul 2000, s-a înființat un subcomitet în Europa, pentru a stabili legături mai puternice de fraternitate în Reînnoirea din acel continent. În 2004, un subcomitet similar a fost înființat în Africa, unind atât vorbitorii de limbă engleză cât și pe cei de limbă franceză din regiune.

Prin rugăciune și discernământ s-au ales următoarele persoane să slujească în Consiliul ISAO: Fr. Joy Menacherry OFM Cap, UAE; Dl. Cyril John, Fr. Rufus Pereira și Fr. Fio Mascarenhas SJ din India; Pakistan și Bangladesh (câte un membru de fiecare, numiți de respectivele Comitete Naționale de Slujire); Fr. Bart Pastor, Filipine; Dl. Gerard Francisco, Singapore; Dl. Felix Ali Chendra, Indonezia; Dl. Jude Antoine, Malaezia; Fr. Paul Hata CP, Japonia; D-na. Marietta Gube, Hong Kong; Br. James Shin, Coreea de Sud; D-na Anne Marie Gatenby, Episcopul Joe Grech și Dl. Dan Hewitt, din Australia; Dl. Brendan Woodnutt, Noua Zeelandă și un reprezentant care să fie ales din Pacific. Dl. Allan Panozza și Dl. Oreste Pesare, fiind Președinte și respectiv, Director al Consiliului ICCRS, devin automat membri ai Consiliului ISAO.

Consiliul s-a întâlnit separat pe 10 decembrie și a ales următorii membri ai biroului ISAO: Dl. Cyril John (India) drept președinte, Dl. Felix Ali Chendra (Indonezia)- vicepreședinte; Dl. Gerard Francisco (Singapore)- secretar și Dl. Brendan Woodnutt (Noua Zeelandă)- trezorer. Subcomitetul a decis să-și stabilească sediul în Singapore. Acesta va fi responsabil pentru întărirea comunității între frații din aceste regiuni ale RC, pentru consultații privind adunări și evenimente, precum și de a contacta și a sprijini acele țări care au nevoie de îndrumare și ajutor. La prima ședință a Consiliului ISAO, s-a decis să se organizeze primul eveniment, o conferință a Responsabililor RCC din zonă, în octombrie 2007, în Bogor, Indonezia, pentru a comemora a 40-a aniversare a RCC. Comitetul Executiv se va întâlni în februarie 2007 pentru a planifica transpunerea în viață a sugestiilor apărute în cadrul adunării și pentru a planifica viitoarele evenimente.

“Ai statornicie și ai suferit din cauza numelui meu, fără să te lași biruit. Dar îți aduc învinuirea că ai părăsit dragostea dintâi” (Ap. 2,3-4).

FORMAREA LIDERILOR

Un supliment al Buletinului ICCRS

Vol. XIII, nr. 1 / ianuarie – februarie 2007

De 40 de ani: curaj, RC!

Efes: Ți-ai pierdut prima Iubire

de Reinaldo Beserra Dos Reis

Schemă:

Reînnoirea Carismatică: o strategie divină!

La periferia harului

Reînnoiește-te, Reînnoire Carismatică!

Purificare

Mai mult din tine, Doamne!

Înceind 40 de ani

Deși vede „bune intenții” în superficialitatea noastră spirituală și în activismul nostru religios, El ne spune: „Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi”

Una din caracteristicile oricărei reînsofletiri este purificarea. Orice trezire spirituală este totdeauna precedată de un dureros „drum purgator”. De aici nevoia curajului profetic de a lăsa să fie descoperit tot ce e în noi „urât mirositor”, „putred” sau „crescând în mod dezordonat”, pentru că aceste lucruri cu siguranță nu ne fac populari, acceptați sau primiți cu aprobare.

„Mi-aduc aminte încă de dragostea pe care o aveai când erai tânără, de iubirea ta când erai logodită, când Mă urmași în pustie, într-un pământ nesemănat.” (Ier 2, 2b)

În februarie 2007, Reînnoirea Carismatică Catolică va celebra în întreaga lume Jubileul său de Smarald. Biserica este carismatică prin natura sa și a început activitatea sa misionară în lume exact în momentul revărsării puternice a Duhului Sfânt, la sărbătoarea Rusaliilor, la scurt timp după înălțarea lui Isus la cer. Atunci, Dumnezeu „și-a împlinit promisiunea” (Fapte 1,4-8; 2,16), pentru prima dată, de a-l revărsa pe Duhul Sfânt asupra aceluia care cred (pentru că: „Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă glorificat” (Ioan 7,37-39).

Evenimentul marchează de asemenea începutul noii misiuni a Duhului Sfânt „de a finaliza lucrarea Fiului. Astfel, el va fi cel care va aduce la plinătate noua epocă a istoriei mântuirii” (vezi Ioan Paul al II-lea, în *Dominum et Vivificantem*, 22).

De aceea, prin „intrarea neîncetată în istoria lumii prin inima omului” (DeV), Duhul intră în inima Bisericii, uneori într-un mod viguros, aducând la viață expresii care țintesc la reînnoirea acțiunilor Sale și au ca misiune revelarea lui Isus și a lucrării Sale de mântuire, făcând-o să se distingă cu limpeziciune.

Reînnoirea Carismatică: o strategie divină!

Reînnoirea Carismatică este unul dintre acele momente, unul din acele semne care arată misiunea Duhului, după cum spunea Ioan Paul al II-lea (Roma, 11 dec. 1978): „Sunt convins că

această mișcare este o componentă foarte importantă din ansamblul reînnoirii Bisericii, în această reînnoire spirituală a Bisericii.”

Fără vreun fondator, fără planificare umană, fără strategii și chiar fără țeluri și pretenții, acest har de reînnoire a Duhului Sfânt a apărut în viața Bisericii în februarie 1967, în special la Conciliul Vatican II. Acest har a fost folosit de Dumnezeu în mod semnificativ, ca o strategie pentru „redescoperirea, în Biserică și în lume, a prezenței și acțiunii Duhului Sfânt” (vezi TMA45).

În cuvântarea sa către Reînnoirea Carismatică, Ioan Paul al II-lea a spus: „...Cum am putea să nu aducem mulțumiri pentru prețioasele roade spirituale pe care Reînnoirea le-a produs în viața Bisericii și în viețile atâtor oameni? Cât de mulți credincioși laici – bărbați și femei, tineri, adulți și alți oameni – au putut experimenta în viața lor puterea uimitoare a Duhului și a darurilor sale! Cât de mulți oameni și-au redescoperit credința, dorința de a se ruga, puterea și frumusețea Cuvântului lui Dumnezeu, exprimând acestea prin slujirea generoasă pentru misiunea Bisericii! Cât de multe vieți au fost profund schimbate! Pentru toate acestea doresc să-l laud și să-i mulțumesc Duhului Sfânt astăzi, împreună cu voi” (Italia, 4 apr. 1998).

La periferia harului

Este previzibil faptul că, în timp ce ne îndepărtăm de o experiență – atât în timp, cât și în spațiu – riscăm să devenim tot mai săraci în ceea ce am primit prin acea experiență. Dacă nu luăm în considerare în mod stăruitor esența harului pe care l-am primit la început, este normal – din cauza propriei noastre naturi umane – ca rutina să ne reducă entuziasmul, iar oboseala și uzura în relațiile noastre, precum și absența noutății inițiale, să poată da naștere - atunci când suntem puși în fața unor dificultăți - descurajărilor și inactivității.

Devenim mulțumiți să trăim „la periferia” harului pe care l-am avut la început, să evaluăm în mod excesiv lucrurile accidentale și secundare, în detrimentul esenței experienței originare. În astfel de cazuri, mulți responsabili nu urmează obiectivele reale ale Reînnoirii Carismatice și par să se considere pe ei înșiși singurii „beneficiari” ai harului și nu răspunzători ai răspândirii acestuia. Și noi auzim despre multe evenimente așa-numite „carismatice”, care sunt total lipsite de adevărata identitate a mișcării, adesea creând conflicte cu clerul și ierarhia locală și privând oamenii noștri de o autentică experiență cu Dumnezeu în viețile lor, ce poate fi făcută prin dezvoltarea unei noi relații cu El, prin primirea carismelor pe care Duhul Sfânt dorește să le reverse în noi pentru a primi putere spre a-l mărturisi pe Isus Cristos.

Reînnoiește-te, Reînnoire Carismatică!

Astăzi, ca și ieri, Dumnezeu continuă să vorbească inimilor noastre pentru a ne ridica din apatia spirituală și continuă să ne corecteze viziunea și sentimentele, îndreptându-le spre esența harului Său. Astăzi, la fel ca și ieri, Domnul vorbește cu milostivire celor pe care i-a ales prin bunăvoința sa, pentru a se face cunoscut prin ei și pentru „a-și împărtăși natura divină” (2 Pt 1,4).

Deși vede „bune intenții” în superficialitatea noastră spirituală și în activismul nostru religios, El ne spune: „Dar ce am împotriva ta, este ca ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi” (Apoc 2,4-5). Poate dorim să întrebăm: „Doamne, ce fapte dintâi am avut și am uitat de ele? Iată ce multe activități am pentru tine azi! Nu sunt ele o dovadă a iubirii mele pentru Tine?”

Dacă îl ascultăm cu umilință pe Domnul, vom auzi că El ne amintește, printre alte lucruri:

1. Prima lui chemare în viețile noastre este *să fim cu El* și nu să facem fapte pentru El.
2. Că viața noastră de rugăciune este un act de iubire și nu poate fi „trădată” pentru nici o activitate, nici chiar pentru una „carismatică”.
3. Rugăciunea de laudă, un semn distinctiv al Reînnoirii Carismatice, este limitată astăzi la câteva cântece și un zgomot colectiv „carismatic” în grupul de rugăciune.

4. „Suntem conduși prea mult de „darul” (mai bine zis eroarea!) „presupunerii”. „Presupunem” că toți cunosc suficiente despre Duhul Sfânt, Botezul în Duh și despre darurile și roadele Duhului Sfânt.

5. Ego-ul nostru, care „se presupune” că ar fi fost detronat de domnia lui Isus Cristos, dorește să împărățească din nou. „Asta vreau!”, „Pot să am!”, „Îți poruncesc!”, „Am discernământ!”, „Decid!”.

6. Sursă de sfințire? Vieți transformate radical? Iubire pentru oameni? Zel pentru mântuirea sufletelor? Aceste lucruri sunt observabile în mijlocul nostru?

7. Organizația ta este reală, eficientă, remarcabilă? Sau există o preocupare superficială pentru prezența carismelor, ca bază a fiecărui minister?

Purificare

Dumnezeu ne-a vorbit în multe și diferite moduri despre o iminentă reînsoțire în Reînnoirea Carismatică. Ne-a dat semne că „Reînnoirea Carismatică este însărcinată cu reînnoirea”. Ne-a vorbit - prin Sf. Părinte, prin Biserică, prin oameni – spunând că suntem implicați într-un proces privilegiat: cu deschideri de răni, dureri, decepții, deviații, bariere, crize..., dar și cu maturitate, redirecționare, întoarcere la prima iubire, o nouă trezire a curajului profetic: un curaj care ne permite să ne atingem rănilor, să ne scuturăm pe noi înșine din letargia spirituală, din dependența de un „carismatism” mai degrabă emotiv și să ne scoatem din încercarea de a justifica dezbinările din cadrul RCC.

Una din caracteristicile oricărei reînsoțiri este purificarea. Orice trezire spirituală este totdeauna precedată de un dureros „drum purgator”. De aici nevoia curajului profetic de a lăsa să fie descoperit tot ce e în noi „urât mirositor”, „putred” sau „crescând în mod dezordonat”, pentru că aceste lucruri cu siguranță nu ne fac populari, acceptați sau primiți cu aprobare. E necesar pentru fiecare din noi să fie suficient de curajoși pentru a evita erorile – pe ale noastre sau ale celorlalți – și de a-l lăsa pe Domnul să domnească în toate activitățile, care sunt cu adevărat ale Lui.

Mai mult din tine, Doamne!

Acesta e timpul. Aceasta e viziunea: să ne întoarcem la prima iubire, să ne întoarcem la primele noastre fapte, să-l lăsăm pe Dumnezeu să crească, iar noi să scădem. Să renunțăm la planurile noastre personale, să ne deschidem cu docilitate schimbărilor pe care Duhul vrea să le facă în proiectele noastre. Să murim pentru a putea fi înviați.

Să oferim „pășuni verzi și ape liniștite” pentru turma pe care Domnul o va pune în drumul nostru, fiind statornici în a ne păstra identitatea, în a căuta comuniunea și a ne împlini misiunea. Haideți să „însetăm după apa vie a Duhului...” pentru a ne păstra identitatea și carismele și să îmbrățișăm curajoși apostolatul Rusaliilor, făcând ca „Duhul Sfânt să fie cunoscut și iubit în vremurile noastre, care sunt atât de înfometate de speranță” (Ioan Paul al II-lea). Iată cuvântarea lui Ioan Paul, făcută la Vesperale de Rusalii din 2004: „Sper că spiritualitatea Rusaliilor se va răspândi în Biserică printr-un reînnoit imbold la rugăciune, sfințenie, comuniune și proclamare... Și va proclama cu putere mântuirea care vine de la Isus Cristos, Domnul.”

Înceind 40 de ani

Acum este timpul să-l laudăm pe Domnul pentru harul primit, să ne căim pentru harurile pe care le-am refuzat și să ne întoarcem – nu în timp sau spațiu, nici ca și cum am fi pierdut ceva -, ci să ne întoarcem la Domnul. Să-l căutăm și să-l găsim cu toată inima noastră (*Jer 29,13*). „Când îl căutați pe Domnul, El e prezent pentru voi.”

Să ne întoarcem la prima noastră iubire și la faptele noastre dintâi, înainte ca Domnul „să vină la tine și să-ți ia sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.” (Apoc 2,5b)...

Curaj, Reînnoire Carismatică, Domnul vine înaintea noastră cu Duhul Său.

Întrebări pentru discuții

1. Grupul vostru a crescut ori s-a diminuat ca număr în ultimii ani? Privește oare prea mult spre interior pentru a putea atrage noi membri?
2. Există dezbinări în parohia voastră? Ce puteți face pentru a le evita și a restabili unitatea?
3. Mai faceți rugăciunea personală, precum și rugăciunea comunitară în grup? Îi dați timp personal Domnului? Și ascultați în acest timp ori faceți voi tot discursul?
4. Când ați făcut ultima reculegere pentru a căuta reînnoirea? Ați putea-o face mai des?
5. Aveți iubire adevărată în inimă atunci când faceți „fapte bune”?

Ce spune Duhul către RCC astăzi?

Ascultând continentele: America de Nord

de Peter Thompson

Ar fi interesant să revizuiam variatele articole despre acest subiect de pe fiecare continent așa cum sunt scrise. Presupun că dacă suntem cu adevărat uniți într-un singur Duh, atunci ceea ce ne-ar spune El va fi de asemenea un singur lucru în Duh! Ar putea fi diferite nuanțe, pe măsură ce Duhul Sfânt vorbește oamenilor Săi din întreaga lume, dar centrul problemei va fi fără îndoială unul singur, în sensul că nu există decât o singură vocație, adică să fim purtători și martori ai iubirii lui Dumnezeu, făcut vizibil în Isus Cristos.

Cu câțiva ani în urmă, Ralph Martin a împărtășit cu noi că atunci când a prezentat Papei Ioan Paul al II-lea cartea sa „Biserica la sfârșitul unei epoci”, Papa l-a întrebat pe Ralph: „Ce spune Duhul?”. Ralph Martin, mișcat de Duhul Sfânt, a răspuns printr-un singur cuvânt: „Isus”. Da, acesta este cuvântul de mers înainte al Bisericii, să fie pentru fiecare, de pe orice continent: „Isus”. Acesta trebuie să fie cuvântul pentru noi toți din RCC. Isus. Isus. Isus.

Poate putem să îi cerem Duhului Sfânt să ne ajute să înțelegem în profunzime acest singur cuvânt. Acest nume deasupra oricărui nume. Duhule Sfânt, cum să înțelegem noi aici, în America de Nord, ceea ce ne ceri și ceea ce ne spui?

Timp de câțiva ani, aici, în locul de naștere al curentului de Reînnoire Carismatică am deplâns realitatea grupurilor de rugăciune îmbătrânind și murind. Bătrânii RCC, ca mulți dintre noi care am fost conduși de darurile revărsate în anii '70, '80 am îmbătrânit și, da, am murit fizic. Grupuri de rugăciune de sute persoane care se întâlneau săptămânal s-au redus la o mână de omeni adunați în clădirile Bisericii și în mici camere de rugăciune. Conferințe care odată umpleau stadioanele de fotbal s-au diminuat la câteva sute de participanți.

Așa este? Probele par să arate în această direcție, dar dacă este așa, atunci Isus ne-a dezamăgit profund, căci promisiunea Sa, potrivit căreia Duhul Sfânt va fi cu noi pentru toate timpurile, nu s-a împlinit.

Adevărul este că Duhul Sfânt este foarte viu și activ și ne spune un cuvânt foarte provocator fiecăruia din RCC de astăzi. Dumnezeu a ridicat o mare problemă în timpurile noastre. Ioan Paul al II-lea și Duhul ne-au spus un cuvânt foarte clar nouă, celor din America de Nord: „Pescuiți în ape adânci” (Novo millenio ineunte). Duhul spune clar că noi cei din RCC ne-am mulțumit să stăm în ape mici. Ne-am mulțumit să rămânem ca și cum am fi încuiați în micile noastre grupuri de rugăciune, folosind carismele, aceste daruri prețioase date nouă pentru Biserica

întreagă, pentru noi înșine. Nu mai suntem doritori să ne aventurăm în ape adânci ca nu cumva să fim respinși sau neînțeleși.

Duhul ne cheamă să ne căim și încă o dată să mergem mai departe cu îndrăzneală către Biserica întreagă, către mii de catolici care au nevoie cu disperare de harul Botezului în Duhul Sfânt. Duhul Sfânt dorește nu numai ca aceia care nu au auzit niciodată de Vestea cea Bună să o audă pentru prima dată, dar, de asemenea, vrea reevangelizarea celor botezați și reînnoirea celor reînnoiți.

Ca răspuns la acest cuvânt clar al Duhului vedem încă o dată necesitatea de a oferi înțelepciunea și maturitatea RCC Bisericii lărgite prin Seminariile de Viață Nouă în Duhul Sfânt care cresc, se înmulțesc în multe regiuni și sunt oferite, de asemenea, sub formă de misiuni parohiale care acum încep să aducă roade.

Există, de asemenea, un răspuns în creștere în rândul tineretului nostru care este înfometat după învățătura catolică autentică și după o experiență de credință trăită. Încă o dată Duhul Sfânt este activ și Dumnezeu are viitorul în mâinile Sale.

Duhul ne-a chemat la o maturitate care se vede în profunzimea învățăturii oferite prin RCC Bisericii și lumii întregi. Acestea sunt răspunsuri pozitive la vocea Duhului care vine la noi, nu numai prin vocea Bisericii, dar și prin îndemnurile profetice spuse pe continent la multitudinea de conferințe și întâlniri unde sunt încurajate darurile profetice.

Deși conferințele sunt mai mici, de-a lungul anilor a avut loc o creștere a numărului conferințelor ținute în multe regiuni, cărora dacă le combinăm participanții, va reieși că participarea anuală este încă destul de numeroasă.

De asemenea, Duhul ne reamintește consecințele destinului etern dacă eșuăm să răspundem nemăsuratelor daruri care au fost revărsate asupra noastră. „*Celor cărora li s-a dat mult, li se va cere mult*” (Lc 12,48).

În numărul următor al buletinului ICCRS vom studia scrisorile către cele Șapte Biserici din Asia Mică din Cartea Apocalipsului.

Așa cum Isus a vorbit celor șapte Biserici în acel timp care a urmat Rusaliilor, adică probabil cam la 40-50 de ani după Revărsarea Duhului, așa și la a 40-a aniversare a acestor noi Rusalii, Duhul ne vorbește clar.

Ne-am pierdut noi dragostea ca și Efes? Ca și Pergam și Tiatira am permis compromisurilor religioase să între în viața și în gândirea noastră? Ca și Laodiceea am devenit căldicei în zelul nostru pentru Evanghelie? Avem și noi ca și Sardinia reputația de a fi vii dar de fapt suntem morți, pur și simplu, mergând după exteriorul credinței?

Sau suntem ca Smirna și Filadelfia, săraci, totuși bogați în Duh, doritori să suferim persecuția și respingerea de dragul plinătății adevărului, de dragul lui Isus Cristos și al Bisericii Sale?

Duhul este foarte viu și ne vorbește foarte clar aici, în America de Nord, așa cum a făcut cu fiecare generație și cu fiecare continent. Cuvintele Sf. Petru sună adevărat astăzi, așa cum au sunat după Rusalii: „*Promisiunea este pentru voi, copiii voștri și toți cei care sunt departe.*” (Fap 2, 39).

„...Cu câțiva ani în urmă, Ralph Martin a împărtășit cu noi că atunci când a prezentat Papei Ioan Paul al II-lea cartea sa „Biserica la sfârșitul unei epoci”, Papa l-a întrebat pe Ralph: „Ce spune Duhul?”. Ralph Martin, mișcat de Duhul Sfânt, a răspuns printr-un singur cuvânt: „Isus”. Da, acesta este cuvântul de mers înainte al Bisericii, să fie pentru fiecare, de pe orice continent: „Isus”. Acesta trebuie să fie cuvântul pentru noi toți din RCC: Isus. Isus. Isus.”

„...Duhul ne cheamă să ne căim și încă o dată să mergem mai departe cu îndrăzneală către Biserica întreagă, către mii de catolici care au nevoie cu disperare de harul Botezului în Duhul Sfânt. Duhul Sfânt dorește nu numai ca aceia care nu au auzit niciodată de Vestea cea

Bună să o audă pentru prima dată, dar, de asemenea, vrea reevanghelizarea celor botezați și reînnoirea celor reînnoiți.”

Vă rugăm să trimiteți întrebările dumneavoastră la adresa: newsletter@iccrs.org
sau prin fax: 0039 06-69887530

Grupul nostru de rugăciune intenționează să stabilească un program pentru Seminarul de Viață Nouă în Duhul Sfânt. Unii membri ai grupului de rugăciune vor să facă în mod tradițional: program de șapte săptămâni. Alții preferă să aibă un seminar în format de week-end. Câteva persoane au sugerat să se facă întregul seminar într-o singură zi. Care metodă este cea mai bună?

Există o varietate de forme și programe pentru o serie de Seminarii de Viață Nouă în Duhul Sfânt. Există o mulțime de discuții cu privire la forma cea mai potrivită. Să examinăm punctele slabe și punctele tari ale fiecăreia, astfel încât grupul dumneavoastră să poată discerne care ar fi cea mai bună pentru situația dumneavoastră.

Avantajul programului de șapte săptămâni este faptul că ai o perioadă de timp mai lungă pentru a interacționa cu oamenii. Studii multiple au arătat că este nevoie de cel puțin o lună de activitate repetată pentru a începe un obicei. În seminariile de șapte săptămâni, oameni au „teme” zilnice de rugăciune, citirea Scripturii și reflecție. După șapte săptămâni de astfel de activități, mulți oameni s-au obișnuit cu aceste discipline și sunt dispuși ca acestea să facă parte din viețile lor zilnice. De asemenea, fiind implicați cu candidații pe o perioadă de câteva săptămâni, aceasta oferă echipei timp pentru a construi relații solide cu acești oameni și să-i ajute să-și predea viața lui Cristos într-o manieră continuă, pe termen lung. În plus, oamenii vor participa la șapte întâlniri de rugăciune și se vor simți din ce în ce mai confortabil cu experiența carismatică. Amintiți-vă...seminariile se numesc Viața Nouă în Duh, un moment în Duh. Încercăm să ajutăm persoanele să-și schimbe viețile și să trăiască într-o manieră nouă. Seminariile de șapte săptămâni parcurg o cale lungă pentru a atinge acest scop.

Partea din umbră a seminarului de șapte săptămâni este timpul pe care oamenii trebuie să-l ofere. Chiar dacă este bine sau nu, astăzi mulți oameni par reticenți să se angajeze în ceva care durează prea mult.

Șapte săptămâni vor „speria” oamenii chiar și de la încercarea de a vedea cum este? De asemenea, cele șapte săptămâni pun o presiune de timp adițională asupra echipei care organizează seminarul.

Avantajul seminarului ținut într-un week-end este puterea impactului. Un seminar de un week-end dacă este bine făcut, poate atinge oamenii profund la un nivel emoțional și spiritual. Fiind într-un centru de reculegere pentru un week-end, departe de distragerile de acasă și de la serviciu, candidații pot intra într-o stare a minții mai focalizată. Lucrurile care se întâmplă într-o reculegere par să nu se întâmple în alte întâlniri.

Dezavantajul unei întâlniri de un week-end este că pur și simplu nu este timp suficient pentru a procesa și integra materialul în viața zilnică a persoanei, în viața în desfășurare. Mulți oameni se simt puternic atinși de-a lungul unui eveniment de un week-end, dar sunt pur și simplu incapabili să continue experiența odată încheiat week-end-ul. Este pur și simplu prea mult, prea repede.

Altă provocare a week-end-ului este faptul că în timp ce nu este așa de lung ca șapte săptămâni, unii oameni sunt incapabili...sau nu doresc...să se angajeze timp de 3 zile consecutive.

Ideea unui seminar de o zi are avantajul că oamenii sunt dispuși mai degrabă să „încearcă” un program care durează ore decât unul care durează săptămâni. S-ar putea să ai oameni care sunt întrucâtva interesați să stea o după amiază întreagă, dar care nici nu s-ar gândi să stea peste noapte sau să participe timp de șapte săptămâni.

Dezavantajul este sigur, incapacitatea de a merge prea departe sau foarte în profunzime în câteva ore. Se ignoră pur și simplu realitățile naturii umane crezând că poți da acest material imens oamenilor pe care ei să fie capabili să-l proceseze și să-l implementeze într-o manieră semnificativă.

Într-o întâlnire ideală ar fi bine să se combine toate trei conceptele:

1. să ai o după-amiază sau o seară de „introducere pentru a trăi o viață în Duh”. Aceasta ar fi un moment de evanghelizare de bază cu mărturii mișcătoare, învățatură foarte clară, muzică inspirată, relaționare...și snacks-uri foarte bune.
2. să se ofere seminarul tradițional de șapte săptămâni dar în loc de a ține a cincea săptămână într-o seară obișnuită, să se țină întâlnirea de rugăciune asupra persoanelor într-un week-end (sau într-o zi în care să se rămână peste noapte). Se continuă seminarul cu celelalte două săptămâni, ca de obicei.

În scenariul de mai sus, ați folosit în mod corespunzător toate trei elementele, luând de la fiecare cel mai mare avantaj pe care poate oferi... Invitația scurtă, ne-angajantă a unui program de introducere de o zi, beneficiul profund, continuu al unui program de câteva săptămâni și profundul impact al unei experiențe de stat și peste noapte.

Dacă se întâmplă să nu trăiești într-o lume perfectă, atunci ca echipă, cântăriți cu grijă elementele pro și contra ale fiecărui model și în rugăciune încercați să discerneți voința lui Dumnezeu.

AVERTISMENT: este important ca întreaga echipă să poată lua decizia în unitate. Altfel, poate apărea disensiunea în echipa de conducere într-un moment foarte critic de-a lungul seminarului. Căutați-l pe Domnul cu onestitate, luptați pentru unitate între voi, visați mare și distrați-vă.

Sarcina ICCRS este de a controla evenimentele RCC din întreaga lume?

ICCRS nu se vede pe sine însuși ca „șeful” RCC, ci mai degrabă ca slujitor. Slujind ca avocat al RCC la nivele oficiale ecleziale, sponsorizând diferite evenimente în lume, furnizând comunicări și un birou și promovând dialogul și relația fraternală între entități diferite din Reînnoire, ICCRS caută să sprijine și să întărească această muncă suverană a Duhului.

„Formarea liderilor” – un supliment al Buletinului ICCRS

Permisune garantată de a retipări un articol din buletinul ICCRS atâta timp cât se citează ICCRS ca sursă.

ICCRS-Pallazzo della Cancellaria, 00120, Vatican City, Europa

Tel: + 39 06 69 88 75 38/65

Fax: + 39 06 69 88 75 30

Email: info@iccrs.org

newsletter@iccrs.org

web site: [http:// www.iccrs.org](http://www.iccrs.org)

Linia de fax pentru rugăciune: + 39 06 69 88 75 74